

Ande-, Mennisko-, Djur-, Växtlif, m. fl. — 2) Kraft att bibehålla lifvet. *Det är ännu mycket l. hos denna gubbe.* — 3) a) Loppet af en menniskas lif ifrån början till slut. *L-vets lopp, varaktighet. Det längsta l. L-vel är en strid från början. Här i l-vel, i detta l-vel.* (Fam.) *Aldrig i l-vel, aldrig i mitt l., aldrig.* — b) En betydlig del af detta lifvet. *Han har tillbragt sitt l. vid hofvet. Han har blifvit krympling för hela sitt l.* — Syn. Se *Lefnad.* — c) Själens tillstånd efter döden. *Det tillkommande l-vel. I ett annat l. Det eviga l-vel, de lycksaliges tillstånd efter döden.* — 4) a) Sätt att tillbringa lifvet, lefnadssätt. *Föra ett muntert l. Lefva ett lyckligt, sällt, lugnt, uselt l. Föra ett exemplariskt l. Ängra sitt förfutna l. Ett verksamt, arbetsamt, lättjefullt l.* (Fig. fam.) *Göra någon l-vel surt, försöka honom mycken oro, förtret, många sorger, bekymmer.* — Bildar en mängd sammansättningar, såsom: Landt-, Stads-, Fält-, Sjölif, Landmannalif, Munk-, Knektlif, m. fl. — b) Andligt varelse-sätt. *Menniskans andliga l. L-vel i Christo.* (Bibl.) *Lifsens* (gam. genit.) *bok, se Bok. Lifsens träd, se Träd.* — Bildar sammansättningarna: Själlif, Troslif, m. fl. — 5) Samhällelig eller sällskaplig gemenskap menniskor emellan. *L-vel i ett land, en stad. L-vel i dessa kretsar är stelt och tvunget. Allmänna l-vel, det dagliga l-vel, menniskornas dagliga beröring med hvarandra.* — 6) (fig.) a) Rörlighet, liflighet. *Det är mycket l. i denna tafta. Detta porträtt har mycket l. Det finnes intet l. i honom, i hans sätt, skick, väsen, tal, skrifter. Denna skådespelare saknar allt l. En stil utan l. och värme.* — b) Säges om det, som utgör en menniskas högsta nöje, hvarmed hon högst gernä sysselsätter sig. *Jagt, spel och flickor, det är hans l. Denna rätt är mitt högsta l.* — c) Säges äfv. om det, som isynn. främjar och befordrar något. *Redlighet och förtroende äro handelns l.* — 7) (i moralfilos.) Rätt att ej skadas till lif, lemmar eller helsa. — 8) *Lifvets blomma*, klängväxt med vackra purpurfärgade eller violetta blommor, af hvilka på hvarje stånd dagligen utsår en och vissnar en annan. *Convolvulus purpureus.* — B. 1) a) En menniskas kropp. *Blif mig ifrån l-vel. Kom mig icke in på l-vel.* — b) Bålen, stommen af en människokropp, isynn. midjan. *Fatta, taga någon om l-vel. Ha skärp om l-vel. Lång i l-vel. Smal om l-vel. Hålla l-vel rakt. Förfölja någon med värjan på l-vel. Få ett styng i l-vel. Veka l-vel, se Vek.* — c) Afföring. *Hårdt, löst l.,* då afföringen är hård, lös. *Öppet l.,* obehindrad stolgång. — d) Näring. *Taga till lifs, förtära mat eller dryck, isynn. det sednare. Få till lifs, få förtäring. Han har tagit, fått för mycket till lifs, är berusad.* — 2) a) Den del af en klädning, rock, som sitter om bröstet och veka lifvet. *Klädningsen, rocken är för lång, kort, smal i l-vel.* — b) Se *Snörlif.* — 3) (byggn.k.) Medlersta delen af en kolonn eller af en pedestal. — *Lif* betyder i sammansättningar, utom de här anförda bemärkelser, äfven: a) Hvad som är för en furstes utestående bruk, särskilt är för hans räkning, till hans tjänst, o. s. v. Sådana ord äro t. ex.: *Lifbarberare, -kirurg, -kock, -kusk, -skräddare, -skomakare, -tjenare, m. fl.* — b) Hvad någon företrädesvis tycker om, t. ex.: *Lifdryck, -häst, -rätt, m. fl.* — Ss. *Liffarlig, -full, Lifs-längd.*

LIFAKTIG, a. 2. Full af lif. — Syn. Se

Liflig. — *Lifaktighet, f. 3.* — *Lifaktigt, adv.*

LIFASSURANS, li'vassyrånngs, f. 3. Se *Lif-försäkring, f.*

LIFBEVÅRING, f. 2. Benämning på Stockholms stads och läns beväring.

LIFBINDEL, m. 2. pl. — *bindlar.* Bindel, som sättes om underlifvet på barnsängsquinor, sedan efterbörden afgått, för att gifva det stadga.

LIFDRABANT, -- ämnt, m. 3. Benämning på de krigare, som tillföreutgjorde svenska konungarnes närmaste lifvakt, och af hvilka hvarje hade rang af löjtnant, under Carl XII:s tid af ryttmästare eller kapiten.

LIFDRAGON, -- önt, m. 3. Dragon, tillhörig ett dragonregemente, för hvilket landets regent sjelf är chef. — Ss. *L-regemente.*

LIFEGEN, li'vegänn, a. 2. neutr. — *et.* En, som personligen är en annans egendom.

LIFGENSKAP, f. sing. En menniskas tillstånd, då hon personligen såsom egendom tillhör en annan.

LIFFANA, f. 1. Förmästa fanan i ett regemente.

LIFFÄRG, m. 3. 1) Köttröd färg. — 2) Färg, som någon mest tycker om.

LIFFÄRGAD, a. 2. Af kötröd färg.

LIFFÖRSÄKRING, f. 2. Fördrag, hvarigenom enskilt man eller bolag, emot en öfverenskommen, förut betalt afgift, förbinder sig att vid en viss uppgifven persons död utbetala en viss bestämd summa, hvilken tillfaller någon efterlevande, t. ex. maka eller barn. — Ss. *L-sanstalt, -ssällskap.*

LIFGARDE, li'vgärde, n. 3. o. 4. Se *Lifvakt, 1.*

LIFGEDING, li'vjedinn, n. 2. (t. *Leibgedinge*) Så kallades fordom det underhåll, som beviljades svenska enkedrottningar.

LIFGIFVANDE, a. 1. 1) Som alstrat, ger uppkomst åt lif. — 2) (fig.) Som väcker till verksamhet, inger håg, lust, mod.

LIFGRENADIER, --- djär, m. 3. (i Sverige) Soldat, som tillhör antingen Lifregementets Grenadiercorps eller något af Lifgrenadier-regementena.

LIFGRENADIER-REGEENTE, --- djär -- männte, n. 3. o. 4. Benämning på tvenne infanteriregementen, hvilka båda äro förlagda i Östergötland.

LIFGÖRDEL, m. 2. pl. — *dlar.* Gördel att spanna om lifvet.

LIFHANK, m. 2. (pop.) Lifvet, lifskraften. Brukas alltid i bestämd form. *Så länge jag har l-en kvar, så länge jag lever.*

LIFHINNA, f. 1. Se *Bukhinna.*

LIFHULT, n. 5. (skepp.) Den af däckspankorna, som är närmast vaterbordet.

LIFHUSAR, li'vhusar, m. 3. 1) Husar, tillhörande ett regemente, öfver hvilket landets regent sjelf förer befälet. — 2) Husar, som hos en furste, generalsperson eller öfverste gör tjenst som betjent. *Fredrik II:s l.*

LIFJÄGARE, m. 5. En furstes förste jägare.

LIFKALF, m. 2. pl. — *kal/var.* Kalf, som lägges på.

LIFKJORTELE, m. 2. — *kjortlar.* (bibl.) Ett slags rock, som de fornjudiska presterne buto.

LIFKLÄDNING, f. 2. Klädning, som sitter tätt åt lifvet.

LIFKNEKT, m. 2. En furstes stalldräng.